

A világ és az Isten országa

1. Jézus tanítását a világról és Isten országáról legtöbben még ma sem értik. Mit akar az Úr azzal tanítani az apostoloknak, hogy a „világ gyűlölete” meg „nem vagytok a világból valók, hanem kiválasztottalak titeket a világból” (Jn 15.18-19)? És hogy Pilátusnak is ezt mondja: nem e világból való az országa, és hogy még ő maga sem (Jn 18.36)? Mit ért Jézus a világon? Ez különösen fontos kérdés a ma emberének, aki információk óceánjában fuldokol, de tudása a valóságról egyre kevesebb.

2. Az Atya országa, vagyis Isten országa a Teremtés, az étellel átítatott hely. Abban az országban nincs halál. A világ, amiről Jézus beszél, meg az az ország, ahol azon van az ember, hogy az életet adó Atyát, az Istent, kiiktassa az idejéből, és maga irányítsa önmagát. Legyen kevesebb élet, legyen kevesebb isteni behatás, legyen minden kiszámítható. Minél biztosabban lehessen elvenni és számolgatni, hogy mit és mennyit szereztem. De nem életet. Hanem anyagi biztonsággal áramító pénzt. Tehát nem az a cél, hogy az „élet bőségben” legyen, hanem az, hogy nekem bőségem legyen anyagiakban.

3. A világnak tehát ez a programja: az anyagi bőség az élet árán. Mindent elpusztítani, az anyagból végképp kiölni az isteni szikrát, az életet. Ezt a harcot kell végleg megvívni. És valóban: „ez a harc lesz a végső” abban a küzdelemben, amit a Sátán folytat az Isten ellen, az élet teljes megsemmisítésért. A végső győzelem az életé lesz, ahogy a Kinyilatkoztatásban áll, mert az Atya az élet pártján áll. Ami az övé, azt megőrzi. Nem véletlenül a Biblia utolsó könyve a Jelenések könyve.

4. Ha nem lenne kulcsfontosságú az élet mindahhoz, amit megélünk a világban, akkor az emberiség nagy humanista panteizmusában igazán megnyugodhat: a Világlélek segítségével, fokról fokra emelkedve, egyre jobbra válva, a végén valóban egyesül a Világmindenséggel. De ez a mindenség halott. Kiszámítható, megmérhető, leírható, sőt lehet, reprodukálható is. De halott.

5. Az élet az emberek világossága (Jn 1,4), ez világítja meg az emberek szívét. És nem a különböző eszközökkel mérhető anyagiak. Minden hasonlat, ami a fényt teszi meg az emberek világosságává, sántít. A krisztusi fényt hordozók nem neoncsövek és nem reflektorok. Ők az élet hordozói, ők az élet fiai és lányai, az élet férfiai és

asszonyai. Ezt a programot csak Jézus példáján keresztül lehet megélni a modern életpusztító világban. Ő az út, ő az igazság, és ő az élet. Ha a nevét elhallgatjuk, hamisan beszélünk.

6. De mit kommunikál nekünk a világ? Mi az ő valósága? Ez: a technikai innovációi segítségével a maga kényelmét szolgálva mindent elpusztít, amit az Atya teremtett. Sőt, még önmaga faját is kipusztulásra ítéli, mert mindent szabályoz, még azt is, hogyan termékenyül, mikor érik, miképpen és hol, az emberi petesejt. Szörnyű falanszter! És ne legyünk vakok. A modern filmipar ilyen jövőt vizionál az emberiség számára. És ez lesz az újabb nemzedékek számára a „természetes”. Nem a völgyekben futó kristálytisza patakok, árnyas tölgyligetek, ózondús fenyvesek. Sőt, ezek lesznek már amolyan álomvilágba tartozó és giccses, ezért üldözendő dolgok.

7. A Biblia utolsó könyve leírja, milyen lesz a mennyből alászállott Jeruzsálem. Nem lesznek benne autópályák, felhőkarcolók és mindent elborító megaszitók. Élettel teli lesz minden. Minden mindenben élni fog, és ez lesz azok boldogsága, akiknek neve a Bárány életkönyvében fel van írva. A végtelen nagy sokaság, akikért a vérént ontotta, örömeiben nem hatalmas kivetítőkre mered, és nem hallgatja a hangszórókból üvöltő demagóg szölamokat. Nem lesz zsigerig hatoló szörnyű gépzene, hanem mindenki felszabadultan, akár a születő fényt köszöntő rigó a fa hegyén éneklő majd: „Méltó vagy, Urunk, Istenünk, hogy tied legyen a dicsőség, a tisztelet és a hatalom, mert te teremtettél mindent, és a te akaratod által jöttek létre a teremtmények!” (Jel 4,11).

Bálint Zsolt
(Tengernek Csillaga, XIX/2.)